

صورت سؤال‌های مهم

۱. (...لیس فیها الفاعل؟) / (عین الفعل لاینسب الفاعل؟) : یعنی جمله‌ای که فاعل نداشته باشد. چه جمله‌ای فاعل ندارد؟ جمله مجهول.
۲. (عین اسماً معرفةً تقبل التنوین؟) : منظور تنوین زینت است. در فایل ۴ ذکر شد که این تنوین روی اسم‌های معرفه می‌آید - مثلاً علیّ یا حمیدٌ - ولی اسم همچنان معرفه باقی می‌ماند. پس اینجا هم باید دنبال چنین چیزی باشیم.
۳. (عین عبارةً تفید معنی الحصر؟) : یعنی گزینه‌ای را انتخاب کن که در ترجمه‌اش چیزی مانند (فقط) و (تنها) به کار رفته باشد. در اینجا گزینه‌ای که اسلوب حصر دارد و از (الّا) استفاده کرده یا در آن (انّما) و (فقط) بکار رفته، مطلوب است. حواسمان به انواع الّا باشد. ممکن است در جمله‌ای (ان + لا + فعل) داشته باشیم؛ مثلاً (الّا تعبدوا...) به معنی (اگر عبادت نکنید...). در اینجا ان یعنی اگر و ادات شرط است. لا، لای نفی است و بر سر فعل ماضی و مضارع می‌آید - البته بیشتر مضارع - و فعلمان هم بخاطر وجود ادات شرط ان، مجزوم شده است.
۴. (عین حرف ال معناه اسم الاشارة؟) : هرگاه اسمی به صورت نکره بیاید و همان اسم همراه با ال تکرار شود، می‌توان الف و لامش را (این) یا (آن)، یعنی به صورت اسم اشاره ترجمه کرد. مثلاً رایت تلمیذاً. کانت التلمیذ عند المعلم. = دانش‌آموزی را دیدم. آن دانش‌آموز نزد معلم بود.
۵. (عین النعت جمله؟) / (عین جملهً تصف الاسم ما قبلها؟) : منظور این است که جمله وصفیه پیدا کن.
۶. (عین الكلمة التي تکمل جمله ما قبلها؟) : در کتاب آمده که حرف مشبّهة (لکن) برای رفع ابهام از جمله قبل از خود می‌آید و با برطرف کردن این ابهام، در واقع معنی جمله قبل از خود را تکمیل می‌کند. پس منظور این بوده که گزینه‌ای پیدا کنید که دارای لکن است.
۷. (تصف هیئت فاعل / مفعول و...) / پرسیدن از کیفیت یک اسم در جمله : تیتراهی نشان‌دهنده حال
۸. (تصف هیئت فعل...) / پرسیدن از کیفیت یک فعل در جمله : تیتراهی نشان‌دهنده مفعول مطلق بیانی نوعی
۹. (عین فعل الشرط لا تتغیر علامة آخره؟) : یعنی کدام گزینه دارای اسلوب شرط است، اما فعل شرط و جواب شرطش مجزوم نشده؟ در این حالت باید دنبال گزینه‌ای باشیم که فعل شرط و جواب شرط آن

مبنی است و در نتیجه نمی‌تواند مجزوم شود؛ مثلاً اگر فعل ماضی داشته باشیم یا اگر فعلی از یکی از دو صیغه ۶ یا ۱۲ داشته باشیم، باید شصت‌مان خبردار شود که گزینه درست در همین نزدیکی‌هاست.

۱۰. (اهتمام عن الفعل) : تأکید بر روی وقوع فعل = مفعول مطلق تأکیدی

۱۱. (عين المستثنى يختلف نوعه؟) : منظور این بوده که مثلاً سه گزینه صرفاً اسلوب استثنا

هستند - یعنی در آن‌ها مستثنی‌منه وجود دارد - و یک گزینه دارای حصر است، یعنی مستثنی‌منه ندارد.

۱۲. (عين كان لا يدل على الماضي؟) : باید بدنبال (كان) ای بگردیم که قیافه‌اش ماضی است اما

مضارع ترجمه می‌شود. خوب. در این صورت كان یا در جمله شرطی وجود دارد (زیرا در اسلوب شرط، افعال به صورت‌های مختلف مضارع ترجمه می‌شوند حتی اگر خودشان ماضی باشند)، یا آن كان درمورد خدا یا پیامبران یا امامان است! چرا؟ فرض کنید داریم (كان الله علیماً) آیا این یعنی (خدا دانا بود) و دیگر نیست؟! ما باید این جمله را (خدا دانا است). ترجمه کنیم. یعنی در واقع كان، که خودش ماضی است را مضارع ترجمه می‌کنیم.

۱۳. (عين ما فيه حرفاً يدل على الرجاء) : کلیدواژه رجاء برای (لعل) است. حتی اگر (عسی) که

به معنی (امید است) می‌باشد را هم دیدید، نزنید. فقط لعل.

۱۴. (عين حرف الجر يمكن أن يعادل فعلاً في الفارسية؟) : در فایل ۱۲ گفته شد که وقتی لـ

جازه مقدم بر سایر اجزای جمله می‌شود، معنی داشتن می‌دهد. در اینجا هم دقیقاً منظور چنین حالتی است.

۱۵. (كثرة في العمل) : دنبال اسم مبالغه بگردید.

۱۶. (عين ما فيه طلب للقيام بالعمل؟) : باید بدنبال انواع فعل امر باشیم. علاوه بر این، باب استفعال

هم بطور کلی معنای درخواست کردن چیزی را می‌دهد. مثلاً استغفار یعنی طلب آمرزش کردن یا استخدام یعنی طلب کار کردن.